

ХЪРВАТСКА РЕЧ

БРОЙ 1/2018



2

**ПРЕЗИДЕНТЪТ
РУМЕН РАДЕВ НАГРАДИ
ПОСЛАНИКА НА ХЪРВАТИЯ
В БЪЛГАРИЯ С ОРДЕН
„МАДАРСКИ КОННИК“**



4

**ПРЕЗИДЕНТИТЕ:
„БЪЛГАРИЯ И ХЪРВАТИЯ
СПОДЕЛЯТ МНОГО ОБЩИ
ПРИОРИТЕТИ“**





РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Главен редактор

Христина Янкова
hristina_jankova_47@mail.bg
hristina_hr@mail.bg



Отговорни редактори

Людмила Иванова
ludmila_ivanova1950@abv.bg

Светослав Пинтев

svetoslavpintev@abv.bg

Превод

Хари Стоянов
softis@softisbg.com

Сътрудници

Майкъл Христов
Павел Антонов

Фотограф

Параскева Георгиева

Печат

„Мултипринт“

Издател

Културно-просветно дружество
на хърватите в България

**Списанието се издава с
финансовата помощ на Съвета
на националните малцинства на
Република Хърватия за хърватите
извън Република Хърватия.
Списанието се разпространява
БЕЗПЛАТНО!**

Адрес

София, ул. „Княз Борис“ 125, ет. 4
+359 899 252 495 – Христина Янкова

Уважаеми читатели,

Редакцията на списание „Хърватска реч“, споделя с вас новината, че на 24 май т.г., списанието ни беше презентирано от Анджела Кенън, представител на Европейската секция на Конгресната библиотека в САЩ. Броевете от списанието бяха дарени от писателя и журналиста – кореспондент на БТВ от Чикаго с хърватски корени Симеон Гаспаров, на когото редакционният екип е изключително благодарен.

Скъпи приятели, желаем ви приятни минути с новия брой на списанието!

**С уважение,
Ваша Христина Янкова**

Скъпи 2-и Гаспаров,

Пиша Ви това писмо, за да благодаря на Вас и вашите колеги за вашето щедро дарение на съвременна българска литература и специално за творбите на български автори, живеещи в САЩ. Да събира публикувани в САЩ материали е от голямо значение за Библиотеката на Конгреса и ние сме много радостни да добавим изданията от Българо-американската общност. Аз бях специално очарована да получа копия от „Любослов“, годишника на Съюза на Българските писатели в САЩ и по света, „Пламък“, „Хърватска Реч“ и БГ Войс. Следващата година Библиотеката на Конгреса ще се опита да се абонира за тези периодични издания, за да може да обогати колекцията на нашата българска диаспора.

Беше много мил жест от Ваша страна да дойдете лично във Вашингтон и да отделите толкова много от Вашето време, за да посетите Библиотеката на Конгреса. Надявам се да сте прекарвали добре визитата си, така както и аз прекарах докато Ви показвах библиотеката. Допълнително е включен листа с дарените творби. Ще бъде мое голямо удоволствие да изпратя благодарствени писма до всички автори, които дариха книгите си, ако ми изпратите техните адреси. Моля да поддържа контакт, за да организираме и за бъдеще български събития в Библиотеката на Конгреса. Аз разбираю, колко е трудно да се събират материали, от вашите колеги писатели в България и да организирате вашите визити, затова и съм специално трогната, заради това, че успяхте да дойдете за втора поредна година. Надявам се да се видим отново, ако не следващата година, то по-следващата.

**С най-добри пожелания,
Анджела Кенън**

Европейски отдел към Библиотеката на Конгреса на САЩ



THE LIBRARY OF CONGRESS
101 INDEPENDENCE AVENUE, N.E.
WASHINGTON, D.C. 20540-4030

EUROPEAN DIVISION

Simone Gasparov
7 Avalon Ct.
Cary, IL 60013

July 24, 2017

Dear Mr. Gasparov,

I am writing to thank you and your colleagues for your very generous donation of contemporary Bulgarian literature, and especially for the works of Bulgarian authors living in the United States. Collecting the American publishing output is very important to the Library of Congress and we are delighted to add publications from the Bulgarian-American community. I was particularly pleased to receive copies of *Ljuboslov*, the annual of the Union of Bulgarian Writers in the USA and the World, *Plamuk* (Bulgarian Flame), *Khrovatska rech*, and *BG Voice*. Next year the Library of Congress will try to get subscriptions to these periodicals to further enrich our Bulgarian diaspora collections.

It was also a lovely gesture for you all to travel to Washington and devote so much of your time to a visit to the Library. I hope you enjoyed the visit as much as I enjoyed showing you the Library. Included is a list of the donated works. It would be my pleasure to send letters of acknowledgement to each writer who donated their work if you can supply their addresses. Please let us keep in touch to arrange future Bulgarian events at the Library of Congress. I understand how difficult it is to gather all the materials from your fellow writers in Bulgaria and arrange for your visits, so I am particularly touched that you were able to come two years in a row. I hope to see you again, if not next year, then soon after.

With best wishes,

Angela Cannon

Reference and Collection Development Librarian for Bulgarian
European Division, Library of Congress



СЪДЪРЖАНИЕ

Дипломация

**ПРЕЗИДЕНТЪТ РУМЕН РАДЕВ НАГРАДИ
ПОСЛАНИКА НА ХЪРВАТИЯ В БЪЛГАРИЯ
С ОРДЕН „МАДАРСКИ КОННИК“**2

**Посланик Лйерка Алайбег:
„БЪЛГАРИЯ СТАНА МОЙ ВТОРИ ДОМ“**3

**Президентите:
„БЪЛГАРИЯ И ХЪРВАТИЯ СПОДЕЛЯТ
МНОГО ОБЩИ ПРИОРИТЕТИ“**4

**Андрей Пленкович:
„17 МАЙ ЩЕ ОСТАНЕ В ИСТОРИЯТА“**6

Културни връзки

ДЖАКОВО - ГРАДЪТ НА ЕПИСКОП ЩРОСМАЙЕР7

Годишнина

**20 ГОДИНИ „КУЛТУРНО-ПРОСВЕТНО ДРУЖЕСТВО
НА ХЪРВАТИТЕ В БЪЛГАРИЯ“**8

Интервю

**Милан Бандич:
„ЗАГРЕБ Е ГРАД ОБЪРНАТ КЪМ БЪДЕЩЕТО“** 10

Сътрудничество

БЪЛГАРСКА ДЕЛЕГАЦИЯ В ХЪРВАТИЯ..... 12

**102. ОУ „ПАНАЙОТ ВОЛОВ“ ПОДПИСА ДОГОВОР
ЗА СЪТРУДНИЧЕСТВО**..... 13

Кариера

БЪДЕЩЕТО СЕ ГРАДИ И ОТ ОТГОВОРНИ ЖЕНИ 14

Маршрути

**„ПЕРЛАТА НА АДРИАТИКА“ КРИЕ
И ЧАСТИЦА ОТ БЪЛГАРСКАТА ИСТОРИЯ** 16

Писма

**Симеон Гаспаров:
„ХЪРВАТИТЕ ПЪРВИ МЕ ПОТЪРСИХА В ЧИКАГО“** 18

Музика

EUROVISION - ФРАНКА БАТЕЛИЧ 19

Спорт

**ПОБЕДАТА НА БОРНА ЧОРИЧ
НАД ФЕДЕРЕР СМАЯ ФЕНОВЕТЕ** 19

**ХЪРВАТИЯ ПИСА ИСТОРИЯ,
СПЕЧЕЛИ ФУТБОЛНАТА ВОЙНА НА ЧЕСТТА**20



3



4



6



8



19



13



10

ПРЕЗИДЕНТЪТ РУМЕН РАДЕВ НАГРАДИ ПОСЛАНИКА НА ХЪРВАТИЯ В БЪЛГАРИЯ С ОРДЕН „МАДАРСКИ КОННИК“

В основата на приятелските отношения между Хърватия и България лежат дълбоките исторически и културни връзки между нашите народи, каза президентът Румен Радев, който награди посланика на Хърватия у нас Лйерка Алайбег с орден „Мадарски конник“ - първа степен. Това стана на 11 септември, вторник.

Високото държавно отличие беше дадено на дипломата за нейния цялостен принос за развитието на българо-хърватските отношения и за задълбочаването на политическото, икономическото и културното сътрудничество между България и Хърватия.

Президентът Радев добави, че с активната си дейност посланик Алайбег е дала нов импулс на тези отношения на всички нива на двустранното сътрудничество, като сред основните приоритети в работата ѝ е било задълбочаването на икономическото сътрудничество. „За възхода на отношенията ни допринесе и активизирането на връзките между местната власт в двете държави“, каза президентът, като отбеляза реализираните инициативи за изграждане на паметници на личности от историята ни - и в Загреб, и в София, предаде БТА.

„Нашите общи цели, споделяните ни ценности, намират израз не само в ефективното сътрудничество в рамките на ЕС и НАТО, но особено ефективно беше това сътрудничество по време на българското председателство на Съвета на ЕС“, посочи президентът Радев. „Имахме пълна подкрепа от Хърва-



тия за нашите приоритети и тя заяви своето силно желание да бъде домакин на следващата Среща на върха между ЕС и Западните Балкани през 2020 г., отбеляза държавният глава, като определи това като най-добрата подкрепа за направеното от България до момента в тази сфера.

„За мен е голяма чест да получа това високо отличие накрая на своя петгодишен мандат във вашата прекрасна страна“,

каза посланик Лйерка Алайбег, която започна и завърши изказването си на български език. Тя подчерта политическите и културните връзки между двата народа, както и разбирателството, и сътрудничеството между двете държави,

членки на ЕС и НАТО. „Посветих мандата си в България не само на съживяването на историческите ни връзки, но също и на развитието на нашето приятелство и сътрудничество във всички области“, каза тя. „Ние сме много близки народи и носим голяма отговорност за нашите съседи, затова е важно, че България по време на своето председателство на Съвета на ЕС свика среща на върха ЕС-Западни Балкани. Ще продължим тези усилия за подобряване на тези връзки“, каза посланик Алайбег, която оцени българското председателство като успешно и компетентно. „Вашият народ и държава са в сърцето ми и България винаги ще бъде мой втори дом“, каза в заключение посланикът на Хърватия, която пожела на българския народ просперитет и всичко най-добро. ■

„Културно-просветно дружество на хърватите в България“, изказва хиляди благодарности на г-жа Алайбег за участието ѝ във всички изяви на дружеството!

Посланик Лйерка Алайбег: „БЪЛГАРИЯ СТАНА МОЙ ВТОРИ ДОМ“

– Ваше Превъзходителство, как оценявате българското председателство на Съвета на Европейския съюз?

– Първото българско председателство на Съвета на Европейския Съюз е оценено като цяло - много успешно. Това е мнение на Европейската комисия, на дипломати, акредитирани в Република България, както и на многобройни участници в срещи и конференции, които се провеждаха в София и Брюксел. България успя не само успешно да организира многобройни срещи, но и да направи пребиваването на участниците на тези срещи в София приятно и съдържателно. Тук имам предвид, предложените културни програми, особено с представяне на българската традиционна култура и фолклор. Много млади доброволци, предимно студенти, извършиха своята работа за задоволство на гостите, а при това придобиха ценен опит за своите бъдещи професии.

– Според Вас, кои са най-големите постижения през тези шест месеца на председателство и кои срещи могат да се определят като ключови?

– По време на шестмесечното председателство на дневен ред бяха поставени многобройни теми, с които се занимава Европейският съюз и които са от интерес на нейните държави членки, напр. проблемът на транспортната, инфраструктурната, енергийната свързаност, проблемът на имиграцията и сигурността, развитието, дигиталната икономика, насърчаването на икономическия растеж, конкурентността, въпросът за качеството на храните и др.

Във фокуса на българското председателство беше въпросът за по-ефективна интеграция на страните от Западните Балкани чрез членство в ЕС, за което през май беше проведена специална среща на върха. Европейската перспектива на тези страни единодушно е потвърдена от европейските лидери, но същевременно с това се очаква всяка от тези държави изцяло да изпълни всички критерии за членство. Българският премиер Бойко Борисов многократно изказваше благодарност към хърватския премиер Андрей Пленкович за сътрудничеството и ангажираността по отношение помощта за държавите от Западните Балкани при тяхното интегриране чрез членство в ЕС. Хърватският премиер също потвърди това, като обяви в София, че по време на хърватското председателство на Съвета на ЕС през 2020 година, тази тема ще бъде на върха на приоритетите.

България се гордее със своето председателство, защото имаше възможност да се занимае с важни теми от европейския дневен ред и да даде нов тласък на европейската перспектива за Западните Балкани, а също така неуморно работеше за по-сигурна, по-силна и по-обединена Европа.

– Вашият мандат на посланик на Република Хърватия в Република България завършва. С какво ще запомните българите?



Посланик Лйерка Алайбег със съпруга си Стевен Кохерзат

– За България и българите, преди идването си в тази прекрасна страна, имах само основна информация, предимно от литературата. Знаех факти за нашите столетни връзки, но не можех да предположа колко си приличаме по манталитет. Не е чудно, че редица хора на изкуството - писатели и учени, десетилетия тясно са си сътрудничели. Взаимно се посещавали, а многобройни български студенти получавали знания в хърватски университети. Възприемам българите като топъл, гостолюбив, трудолюбив и добронамерен народ. Освен това, бих искала да изтъкна и красотата на страната, която ме очарова с природното и културното си многообразие.

– Какво ще отнесете в своето сърце в Загреб - след почти 5-годишното си пребиваване в София?

– България и нейните хора ще имат завинаги специално място в сърцето ми. България стана мой втори дом, в който винаги ще се връщам с удоволствие. Пребиваването ми в тази страна отвори една нова врата към страната и народа, която никога няма да затворя. ■

Президентите: „БЪЛГАРИЯ И ХЪРВАТИЯ СПОДЕЛЯТ МНОГО ОБЩИ ПРИОРИТЕТИ“

ОТНОШЕНИЯТА НА ДВЕТЕ СТРАНИ СА ПРИМЕР ЗА ПАРТНЬОРСТВО
В ИМЕТО НА СТАБИЛНОСТТА



Президентът на Република Хърватия Колинда Грабар-Китарович беше през април на официално посещение в Република България, поканена от държавния глава Румен Радев.

Тази висока визита е и поредното доказателство, че българо-хърватското приятелство и сътрудничество, които датират от много векове, все повече се заздравят и разширяват.

На площад „Св. Александър Невски“ в София се състоя церемонията по официалното посрещане на Колинда Грабар-Китарович. Тя положи венец пред Паметника на Незнайния воин.

„България и Хърватия споделят много общи приоритети в дневния ред на Европейския съюз и ще продължат активното си сътрудничество по отношение на важни теми като социалното и икономическото сближаване между „старите“ и „новите“ държави-членки, бъдещето на Европа и процеса на разширяване“, се казваше в общата позиция на Румен Радев и Колинда Грабар-Китарович.

„България и Хърватия са пример за партньорство в името на стабилността, просперитета и европейското

бъдеще на нашия регион“, подчерта на срещата президентът Радев и откри отговорността, която двете държави носят за утвърждаването на сигурността и стабилността в Югоизточна Европа.

„Приемствеността и последователността при утвърждаването на европейската перспектива на държавите от Западните Балкани ще бъде следвана и в рамките на хърватското председателство през 2020 г.“, подчерта президентът Колинда Грабар-Китарович.

Двамата бяха единодушни, че единственият начин за преодоляване на отворените въпроси между държавите от Западните Балкани е продължаване на диалога и призоваха за неотклонен ангажимент от страна на Европейския съюз към бъдещето на региона.

И Румен Радев, и Колинда Грабар-Китарович, подчертаха приятелските отношения и дълбоките исторически и културни връзки между България и Хърватия, за развитието на които днес своя принос има и ефективното двустранно партньорство в рамките на Европейския съюз и НАТО.

Отличният политически диалог между двете страни

е основа за много по-интензивно и по-прагматично сътрудничество на двустранния обмен в областите на енергетиката, транспортната и дигиталната свързаност, образованието, науката и културата, смятат държавните глави.

Двамата президенти изразиха категоричната си подкрепа за откриването на директна авиолиния между София и Загреб, която ще насърчи туризма, контактите между бизнеса и гражданите на двете страни.



По време на посещението си хърватският президент разговаря и с министър-председателя Бойко Борисов, и с председателя на Народното събрание Цвета Караянчева.

В интервюто си пред БНТ хърватският президент каза:

„Ние сме една от страните, в които подкрепата за ЕС остава доста висока. Вратата всъщност не беше затворена, липсва продължение на процеса на разширяване. Предпочитам да наричам разширяването консолидация, тъй като ЕС не се разширява към чужди територии, Югоизточна Европа или Западните Балкани, които са естествена част от Европа, а в момента там има вакуум. Това е недовършената работа на Европа.

В Хърватия подкрепяме евроатлантическата интеграция на нашите съседи, защото тя е предпоставка за мир, сигурност и стабилност в региона.

Освен това, изискването към кандидатите да са изпълнили всички критерии по пътя към членство ще им помогне да извършат вътрешни реформи, но и да бъдат решени всички останали нерешени проблеми в нашия регион.“

СРЕЩА В ПОСОЛСТВОТО

След официалните си срещи, Колинда Грабар-Китарович посети посолството в София, където с посланика Лйерка Алайбег и председателя на Културно-просветното дружество на хърватите в България - Христина Янкова, обсъди актуални въпроси на хърватската общност, след което се запозна с българи-приятели на Хърватия, членове на хърватското дружество. Хърватският президент благодари на посланик Алайбег и Христина Янкова, че поддържат и задълбочават приятелството между българи и хървати, зародило се преди столетия, истинско и до днес, когато двете държави и народи вървят заедно по пътя, начертан от ЕС и работят за задълбочаване стабилността на страните от Западните Балкани. ■



Андрей Пленкович: „17 МАЙ ЩЕ ОСТАНЕ В ИСТОРИЯТА“



Премиерът на България Бойко Борисов беше срещнат от своя хърватски колега Андрей Пленкович през май в Загреб с думите: „17 май ще остане в историята“.

По този начин министър-председателят на Хърватия само с едно изречение даде изключително висока оценката на усилията на България за интеграцията на страните от Западните Балкани. Тема, която стана емблема на българското европредседателство и ще намери своето развитие по време на хърватското през 2020 г. Тема, която е и изключително важна за стабилността на целия ни регион.

Според премиера на Хърватия, датата 17 май, когато в София се проведе Срещата на върха във формат ЕС-Западните Балкани, ще остане в историята като ключова дата за държавите от Балканския полуостров, както за тези, които са вече част от ЕС, така и тези държави, които получиха заслужената европерспектива на срещата на лидерите на Европа.

„Срещата беше послание към всички наши съседни държави да продължат с реформите, а съвместно с тях и да изграждаме свързаност - транспортна и дигитална инфраструктура“, изтъкна хърватският премиер.

Борисов и Пленкович имаха плодотворни разговори, като фокусът беше поставен именно върху сближаването със страните от Западните Балкани и осигуряването на непрекъсваемост на процеса, започнал в София.

Борисов увери, че Австрия е поела ангажимент темата „Западни Балкани“ да продължи да стои в дневния ред на ЕС и по време на Австрийското председателство на Съвета на ЕС, което стартира на 1 юли тази година.

Според Борисов, ако не се гарантира, че темата за



Западните Балкани ще остане в дневния ред на ЕС, това би означавало, че Срещата на върха в София е била просто една добра среща и нищо повече.

„Трябва да направим всичко възможно да не допуснем отново конфликт като този в бивша Югославия. Това са нашите Балкани, нашата Европа и затова трябва да положим огромни усилия“, призова Борисов.

Борисов благодари на Пленкович и за това, че Хърватия ще поеме щафетата за организирането на нова среща между лидерите на ЕС и държавите от региона.

Хърватският министър-председател взе участие и във форума на 16+1 и посети посолството в София, където заедно с посланика Лйерка Алайбег се срещнаха със свои сънародници и български приятели. Оказаха специално внимание на всеки един от гостите на посолството. Андрей Пленкович получи като подарък две от книгите на народната певица Елена Божкова, солистка на „Мистерия на българските гласове“, и зачете на глас първа страница на „Ах, тези мъже“. Така изненада всички, че владее и българското писмо. ■

ДЖАКОВО - ГРАДЪТ НА ЕПИСКОП ЩРОСМАЙЕР

По покана на проф. Мирко Чурич, български учители, читалищни дейци и бизнесмени, посетиха града. Особено ги впечатли Джаковската катедрала, която е проектирана от Карл Резнер и Фридрих фон Шмид, виенски архитекти. За построяването ѝ са използвани седем милиона червени тухли. Има две камбанарии, а стенописите са 43 и разказват различни библейски сюжети. Катедралата привлича и със своята архитектура – неороманска, готическа и византийска.

В криптата на катедралата - под олтара, са погребани епископите на Джаково и Срием. Тук е и гробът на големия приятел на България епископ Йосиф Щросмайер, който е бил изключително благороден човек, известен със своето дарителство и радетел за обеди-

нение на славяните. В 1861 г. дарява 70 000 тогавашни гроша за издаването в Загреб на сборника „Български народни песни“ на братя Димитър и Канстантин Миладинови, чието първо издание днес се пази в музея на епископа. През 1885 г. подпомогнал лечението на ранени български войници по времето на Сръбско-българската война. Изпратил пари на Българския червен кръст чрез тогавашния министър-председател Петко Каравелов.

Български исторически извори сочат Джаково като град, в който преди столетия са се поселили много българи. ■

Текст: **Л. КЪОСИНА**

Снимки: Личен архив



20 „КУЛТУРНО-ПРОСВЕТНО ДРУЖЕСТВО НА ХЪРВАТИТЕ В БЪЛГАРИЯ“ ГОДИНИ

Началото беше поставено през 1998 година, като регистрирано сдружение „Янево“ с повече от 120 членове. В него се включиха второ, трето поколение хървати, преселили се през 1890 г. от с. Янево, намиращо се сега в Косово. Друга вълна преселници от 1930 г., пристигнали в България се заселват в София, Ямбол, Пловдив, Бърдарски геран и другаде. Повечето от тях били златари и търговци. Обикаляли градове и села, а от продажбата на своите произведения, изхранвали многочленните си семейства.

Хърватите-преселници били ревностни католици, поддържали католическата религия и по време на социализма в България. През 1945 г. в София те били повече от 80 семейства, а техен втори дом била католическата църква „Св. Йосиф“. По време на новия режим в България – през 1952 г. много от тях били съдени на скълпени политически процеси заедно с католическите свещеници.

През 2005 г. сдружение „Янево“ е пререгистрирано в КПДХБ и е първата регистрирана организация, която разпространява хърватска култура сред своите национални малцинства и сред своите сънародници, пръснати по целия свят. Организацията осъществява своята дейност чрез писано слово, изложби и иска да бъде дълбоко вкоренена във всички хърватски центрове и сред хърватските емигранти.

Досега „Културно-просветното дружество на хърватите в България“ е организирано за 20 поредни години редица изложби и събития в страната, а дейността му е известна на много хора по света с издаването на списание „Хърватска реч“, което достигна до Конгресната библиотека във Вашингтон – САЩ. Предстои ни осъществяването на редица проекти и начинания съвместно с хърватски и български културно-просветни организации. ■

Христина ЯНКОВА,
председател на КПДХБ



С хърватския свещеник Юре Шарчевиш, 2003 г.



Отново заедно, 2005 г.



2006 г.

Мястото, което събира хърватите, живеещи в столицата на България – София, е католическата катедрала „Св. Йосиф“, където се провеждат множество от събитията на дружеството. Тук – в духовния храм бе отбелязан и 20-годишният юбилей на хърватското дружество, умело ръководено от Христина Янкова. Нейният съпруг, Павел Янков, е с хърватски корени и заедно със своите синове и внуци живее в Загреб, а Христина повече от времето си пребивава в София, тъй като преди 20 години оглави културно-просветната институция.

През тези години заедно с отците от катедралата, членовете на дружеството и посолството на Република Хърватия в София, организираха редица изложби, чрез които популяризираха културата и живота на хърватите, приятелските връзки, създадени отколе между нашите два народа. Проведоха се и множество концерти, сред които е и този по повод юбилея на дружеството и храмовия празник на катедралата, чийто патрон е Св. Йосиф. Концертът беше открит с църковнославянските песнопения „Бородице Дево“ и „Господи Возвах Тебе“, изпълнени от женската формация „Зорница“ при читалище „Отец Паисий“- град Нови Искър - 1936 в кв. Славовци, след което хор „Хърватска жена“ от Загреб омагьоса публиката със своите изпълнения.

В основата на всички събития, организирани от дружеството, е Христина Янкова, която работи със сърце, изпълнено с любов към хората. От пет години издава списание „Хърватска реч“. Инициатор е на създадените вече приятелски връзки между български и хърватски училища, читалища и творчески колективи. Обича да кани гости, които са в затруднено положение, и да ги нагости с хърватски ястия. Сред любимите

и занимания са цветята, с които разговаря като с малки деца, а те се отплащат на дамата със своето благоухание.

Всяко творческо събитие ѝ носи затрогваща радост, но тъгува за внуците, синовете и съпруга си, които са в Загреб, затова се отдава на работата, за да зарадва някое друго страдащо сърце. ■

Венка ВАСИЛЕВА



Милан Бандич: „ЗАГРЕБ Е ГРАД ОБЪРНАТ КЪМ БЪДЕЩЕТО“

– Г-н Бандич, може ли накратко да се представите?

– Предпочитам да оставя това на другите, но мога да кажа, че във всичко, което върша, ме мотивират хората, техните проблеми, желания, идеи и успехи.

И второ, но свързано с това, което казах, неимоверно много обичам своя град. Това ми дава допълнителна енергия, която мога да вложа за доброто на града и за по-добър живот на своите съграждани. Когато правите онова, което ви дава смисъл на живота, онова, което обичате, тогава нищо не е трудно или невъзможно.

– Хората толкова много Ви харесват, пети мандат Ви преизбраха за кмет на община Загреб. Как спечелихте доверието им?

– Няма универсални или готови рецепти, но това, че не съм, така да се каже, канцеларски тип, и че предпочитам да съм на терена, с хората и техните проблеми, а не в кабинета, сигурно не пречи.

От друга страна, доверие не може да се спечели с думи, гражданите могат да те изберат веднъж „за хубавите ти очи“, едва ли два пъти, но доверие за шест мандата можете да получите само с работа и то всекидневна, 365 дена в годината, с програми, които реализирате, с видими резултати.

А резултати в Загреб имаме, гражданите ги ценят, и аз съм благодарен, че имам възможност да бъда на техните услуги.

– С какво от постигнатото се гордеете най-много?

– Трудно е да се избере един от множеството проекти, но онова, което ми се струва най-голямо и най-всеобхватно, е обновяването на загребските фасади, което започнахме през миналата година, а по този проект гражданите, съ-



собственици на сгради, по-специално в центъра, където обновяването е най-скъпо, имат възможност градът да им съфинансира уличните фасади в размер до 80%, а останалите – с 60%.

Интересът, разбираемо, е голям, а реализацията на проекта през следващите няколко години няма да доведе само до още по-благоустроен и красив Загреб, но ще стимулира и ръста на строителния сектор, което е изключително важно за цялата икономика.

Освен това, трябва да изтъкна, че съм много горд от своите съграждани, защото през изминалите години направихме Загреб още по-достъпен, сигурен и толерантен град.

Загреб е мултикултурен, мултиетнически и мултиконфесионален град, а колегите ми от Европа често казват, че в тази област има какво да научат от Загреб. Това е изключително ценно.

– Кои са основните цели, които сте си поставили през този мандат?

– Освен проекта за обновяване на фасадите и непрекъснатото усъвършенстване на комуналната инфраструктура, тук са значителните проекти за строителство и реконструкция на пътната мрежа, на онези пътни направления, които имат за цел по-лесно протичане на трафика и намаляване на задръстванията по градските улици.



Изключително важен за нас е и очакваният с нетърпение от загребчани проект за изграждане на лифта до Слиеме, който започнахме и който до пролетта на 2019 г. ще бъде завършен.

По този начин нашето Слиеме, домакин на едно от най-атрактивните слаломни състезания за Световната купа, ще придобие още по-голямо значение и стойност, а автомобилите ще можем да оставим в подножието.

Във фокуса ни продължават да бъдат развитието и укрепването на инвестиционните потенциали. Отчитайки неблагоприятните демографски тенденции, въведохме критерия за родител, който отглежда дете вкъщи. Той дава право на един от родителите, на три малолетни деца, да получи възнаграждение в размер на една средна месечна заплата в Република Хърватия. Заделяме големи средства, но смятаме, че без хората всичко губи смисъл.

Позиционирането на Загреб като туристическа топ дестинация е един от проектите, който също се реализира успешно. Както знаете, коледният панаир Загребски адвент за трети пореден път е обявен за най-добър в Европа. Туристическите показатели вече няколко години растат с двуцифрени числа. Това е една

от важните, трайни задачи, които сме си поставили.

– Познавате ли проблемите на хората от Вашия град (възрастни хора, пенсионери, майки с деца, инвалиди), и как им осигурявате по-спокоен живот?

– Разбира се, че ги познавам. Заедно съм с тези хора и техните проблеми, буквално 365 дни в годината. Партията, която ръководя, с право има в името си и труд, и солидарност.

Във фокуса на нашата социална политика са преди всичко уязвимите групи – лица в старческа възраст, деца със затруднения в развитието, лица с увреждания, лица в риск от бедност, семейства с един родител и др. Развиваме редица социални програми с основна цел превенция на бедността и социалното изключване, но и повишаване качеството на живот на всички свои граждани.

Детските градини се субсидират, и то по имуществен ценз, така че за най-нуждаещите се те са напълно безплатни. Безплатни са и учебниците за всички ученици в основното и средното училище. Пенсионерите, които имат пенсия, по-ниска от 3200 куни, ползват безплатен обществен транспорт, както и учениците, и студентите с по-лошо материално състояние.

Също така, от 2004 г. загребчани получават от града парична помощ

за осигуряване на най-необходимото за новородените. В момента сумата на помощта е в размер на 1800 куни за първо, 3600 куни второ, а 54 хиляди куни за трето и всяко следващо дете.

Част от това е и загребската социална програма, в която влиза финансирането както на различни помощи в областта на социалните грижи, така и на програми за осигуряване на работа на лица с увреждания, субсидиране на предучилищни и училищни програми, стипендии за ученици и студенти, центрове за консултации за различни категории ползватели, съфинансиране на програмата за организиране на гражданско общество и т.н.

– Вие сте един, може би от най-дългогодишните кметове в Европа, един от най-социалните кметове, какви средства отделяте за социалната сфера на гражданите?

– Да, става дума за големи суми – над една трета от бюджета, респективно повече от 2 млрд. куни, но както казах, в Загреб хората са на първо място. Затова тези средства разбирам не като разход, а като инвестиция в бъдещето.

Загреб е град, обърнат към бъдещето, в който солидарност се пише с главни букви. ■

Интервюто взе **Христина ЯНКОВА**



БЪЛГАРСКА ДЕЛЕГАЦИЯ В ХЪРВАТИЯ

Българска делегация, водена от Христина Янкова, член на правителството на Република Хърватия за хърватите извън републиката, представител за България и председател на „Културно-просветното дружество на хърватите в България“ посети Хърватия. В нея бяха включени – Веселка Петкова, зам.-кмет на столичния район „Нови Искър“, председателят на читалище „Отец Паисий“ в кв. Славовци – Людмила Иванова, бизнесдамата Венка Василева, собственик на комплекс „Перла“, зам.-директорът на З. СОУ „Марин Дринов“ в София – Нина Александрова и преподавателят по изобразително изкуство Светлин Николов.

Посещението бе по повод 27. Чаковски вечери на културата в гр. Кацел Новий, чийто организатор е Ядранка Шошич, директор на основното училище „Биячи“.

Заедно с полската делегация бяхме радушно приети от учителския колектив и неговото ръководство в сградата на училището, което сякаш не е училище, а дворец на просветата и културата, в който учениците ни поздравиха със специална програма. Представител на Полша и Нина Владимирова, подписа с училище „Биячи“ договор за съвместна дейност, която вече се осъществява. Наши деца - ученици от 3. училище, 102. „П. Волов“, 171. ОУ

„Стоил Попов“ в кв. Кумарица, 176. ОУ в с. Негован и славовското читалище, участваха в международния конкурс за рисунка под надслов „Любов“ и са отличени с награди, което е едно голямо постижение за всички ни.

В наситената ни от събития програма, бе осъществен прием при кмета на общината - Денис Иванович и неговият заместник Ядранка Маток Босанич.

Междувременно посетихме гр. Трогир, който е в списъка на световното наследство на ЮНЕСКО. Градът впечатлява с бароковите сгради от венецианския период и красивите римски църкви. Величествено се издига и Трогирската катедрала. На брега на Адриатическо море е и гр. Сплит, който е толкова разнообразен, че не знаеш накъде да погледнеш – тесни улички и малки площадчета, антикварни магазинчета, художествени галерии, ресторанти, кафенета и дворецът на римския император Диоклециан, разположен на 18 000 кв. метра, включен в световното културно и природно наследство на ЮНЕСКО. С българската столица София се свързва името на Римокатолическия архиепископ Роберто Менини, който е служил тук през 1885 г.

В последната вечер от пребиваването ни присъствахме на заключителното събитие на 27. Чаковски вечери в театъра на Кацтел Новий,

където Ядранка Шошич по вълнуващ и мил начин ни представи на своите приятели, ученици, общественоста и гостите от министерствата на просветата и културата в Загреб, представители на издателски къщи. Ученици от училището „Биячи“ изнесоха театрална постановка, която бурно беше аплодирана.

Разделихме се с приятелите си от Кацел Новий и се отправихме към гр. Загреб, който е една от модерните европейски столици, преплели древно и съвременно изкуство, нрави и обичаи. Впечатляваш се от австро-унгарските сгради, но не ти убягват и тези от соца. А в тъй наречения „Горен град“, вълнението е неописуемо.

В центъра на Загреб се намира сградата на градския център за култура, където благодарение на нашата колежка, председател на „Хърватска жена“ за цяла Хърватия - Мира Фикет, проведохме приятелски разговор и разменихме мисли за бъдещи съвместни проекти.

След което, колегите ни изненадаха с предоставената възможност да посетим изложбата на Екатерина Велика, което беше неочаквано за нас, но приехме с неописуема радост и задоволство. Така приключи посещението ни при хърватските ни приятели. ■

Л. МИЛКОВА



102. ОУ „ПАНАЙОТ ВОЛОВ“ ПОДПИСА ДОГОВОР ЗА СЪТРУДНИЧЕСТВО

На 5 и 6 февруари 2018 година с учители от нашето 102. ОУ „Панайот Волов“ обменихме опит с две хърватски училища - ОУ „Д-р Анте Старчевич“ в град Загреб и ОУ „Любо Бабич“ в град Ястребарско.

С приветствие на български език ни посрещнаха радушно в основно училище „Д-р Анте Старчевич“ в град Загреб. Зарадваха ни и с програма от характерни хърватски песни и стихотворения. Директорът г-н Никица Михалевич ни запозна с историята и дейностите в училището. Присъствахме в учебни часове, посетихме училищната библиотека, обменихме добри педагогически практики и иновативни подходи в обучението.

Образователният обмен продължи с посещение в основно училище „Любо Бабич“ в гр. Ястребарско, към което принадлежат още осем регионални училища. Директорът г-жа Саня Сертич презентира дейностите им. От 2002 г. те работят със Студентска организация Grozdek в раздели: везба, гърнчарство, пчеларство, изработване на бижута. Целта им е да се популяризират традициите и да се грижат за опазване на околната среда. От май 2006 г. имат статут на международно училище по екология.

Директорът на 102. ОУ - Румяна Здравкова сподели, че като част от квалификационната дейност на нашето училище е образователният обмен между трите училища, който ще допринесе за разширяване на интеркултурните аспекти на учебния процес и обмяна на добри педагогически практики.

Разменихме си подаръци, изработени от учениците, подредихме изложба от рисунки на наши деца. Директорите Румяна Здравкова, Никица Михалевич и Саня Сертич подписаха договори за сътрудничество в сферата на образованието, както и за съвместна бъдеща дейност. ■

„Хърватска реч“



БЪДЕЩЕТО СЕ ГРАДИ И ОТ ОТГОВОРНИ ЖЕНИ

Както в Хърватия, така и в България, множеството инициативи в обществото се реализират от жените, отдали се не само на семейството, но и на своята професия. Сред тези жени са хърватката проф. Ядранка Шошич – педагог и българката Венка Василева – бизнесдама. Пътят по който вървят е предначертан с години напред, изпълнен с любов и всеотдайност към децата, младото поколение и страдащите хора. Двете дами привличат околните с лъчезарните си усмивки и добронамереността си.



Професор Ядранка Шошич по професия е филолог, преподавател по хърватски език. От 1991 г. е директор на основно училище „Биячи“ в гр. Кацел Новий, което благодарение на нея и педагогическия колектив е носител на редица награди.

По инициатива на Шошич са реализирани различни проекти, сред които са 27. Чаковски вечери, в които са гостували над 60 известни

личности от различни области на културата.

Ядранка Шошич е председател на Актива на директорите на училищата в Кацела от 1966 г. Осъществява контакти с училища и колеги от ЕС, сред които е 3. СУ „Марин Дринов“ в София. Член е на председателството на HUROS - Хърватско сдружение на директорите на основните училища. Целият ѝ съзнателен живот е свързан с възпитанието на децата от Кацела, отдадеността на семейството, обществото и просветното дело. Родена е в гр. Сплит и милее за извисяване на образованието на младото поколение, което ще гради бъдещето на родния ѝ край. Неслучайно множеството от възпитаниците на училище „Биячи“ са хора, реализирали се в обществото. Голяма част от тях са педагози, лекари, инженери, които не прекъсват връзката със своите възпитатели и използват всеки празник, за да им се поклонят, че първите уроци за живота са получили от тях и са им благодарни за това. Сред уважаваните и обичани възпитатели е и проф. Шошич,

която подкрепя и българските си колеги в иновационните подходи в образованието, а също така и в изучаването на хърватски език в софийските училища - 3. СУ „Марин Дринов“ и 102. ОУ „П. Волов“. Своя опит сподели и с педагози от 171. ОУ „Стоил Попов“ в кв. Кумарица – гр. Нови Искър.

Училището, което ръководи, е изключително красиво. Отговаря на всички изисквания за съвременна сграда, в която се обучават близо 800 ученици.

Заедно с педагогическия колектив проф. Шошич печели европейски проекти, чрез които училище „Биячи“ се нарежда на първите места в Хърватия. Това не е случайно, тъй като тук има приемственост във всяко едно отношение.

Пример за това е и издаването на училищното списание, което е сред очакваните периодични издания от гражданите и педагозите в Кацел Новий.

Проф. Шошич поддържа приятелски връзки и с българката Венка Василева от гр. Нови Искър. Свързва

ги стремежът за подкрепа на младите хора, които ще градят бъдещето на своите два народа – хървати и

българи. Обединява ги голямата им любов към историята и културно-историческото наследство. ■

Бизнесдамата Венка Василева е с икономическо образование и е магистър „Културно-историческо наследство“. Има собствен бизнес, но сърцето ѝ е изпълнено с доброта към хората и непрекъснато участва в дарителски кампании. Добре си партнира с районната администрация в Нови Искър. Подкрепя инициативи, свързани с реализацията на млади творци – певци, художници, музиканти.

„Аз съм частица от жителите на София и на жените, живеещи и работещи в нея. С Вярата, Надеждата и Любова, работя за бъдещето на нашите деца и внуци“, споделя Василева.



Според нея най-голямата грешка на българските правителства е, че талантиливи млади хора са принудени да напускат България и да продават умствения си капацитет в чужди държави. Като специалист в областта на културно-историческо-

то наследство, тъгува, че има много запустели манастири, в които столетия е горял пламъкът на християнството. В тях е съхранен езикът и писмеността ни, а в скрипториумите – иноците, на мъждукащата светлина на воцениците, са преписвали историята на Паисий Хилендарски и са създавали произведения, които таксидиотите са разнасяли по села,

градове и паланки, за да се запази БЪЛГАРСКОТО! Този възрожденски дух липсва на днешния българин. Ако имаше повече такива хора като Венка Василева, то България щеше да бъде по-различна. Затова тя работи за възобновяване на църкви и манастири. За възраждане на духовността. Член е на хърватското дружество, участва във всички организирани от него събития. Поддържа приятелски отношения с хърватското посолство и лично с посланика Алайбег. Обича хърватите и една от любимите ѝ дестинации е Хърватия.

Без да е член на нито една от политическите партии, Василева помага на социалнослабите семейства, на болни деца и възрастни хора. В живота си залага на изконните ценности, че Вярата, Надеждата и Любова са тези, които трябва да ни водят към бъдното. Защото ВЯРАТА е тържеството на ДОБРОТО, заради НАДЕЖДАТА, че красотата на разума ще надделее, заради ЛЮБОВТА към децата, майките, бащите и към България! ■

Така – с обич, всеотдайност и професионализъм, бъдещето се гради и от отговорни жени като проф. Я. Шошич и В. Василева.

Страниците подготви
Людмила ИВАНОВА

ЧЕСТИТА НАГРАДА НА ПАРАСКЕВА ГЕОРГИЕВА

Н. Пр. г-н Камило Дзуколи удостои с Велик кръст за заслуги нашия фоторепортер Параскева Георгиева, която дълги години отразява хуманитарната дейност на Малтийския орден. В България са осъществени над 500 инициативи, свързани с болниците, образованието и благосъстоянието в 171 различни селища. Повечето от тях са заснети с фотообектива на нашата колежка Параскева Георгиева, на която честитим високото отличие с пожелание за здраве и още по-високи творчески завоевания!

От екипа на „Хърватска реч“





„ПЕРЛАТА НА АДРИАТИКА“ КРИЕ И ЧАСТИЦА ОТ БЪЛГАРСКАТА ИСТОРИЯ

ДУБРОВНИК Е СМЯТАН ЗА ЕДИН ОТ НАЙ-КРАСИВИТЕ ГРАДОВЕ НА ПЛАНЕТАТА

Прочутият през вековете Дубровник, разбира се, е в списъка на ЮНЕСКО за световното културно наследство, но за българите този град е и нещо много-много повече. Той е неразривно свързан със собствената им история.

Още през XIII в. Дубровник получава от българския цар Иван Асен II правото да търгува свободно с неговите земи и става основен доставчик на редица редки стоки от Европа.

Градът-държава изиграва своята роля и в най-черните за България времена. По време на османското владичество, дипломатите на града издействат от Високата порта специален статут за свободно придвижване и търговия на дубровнишките търговци. Така те стават единствената не само търговска, но и чисто духовна връзка с Европа през дълги векове от робството. От Дубровник проникват в българските земи и първите лъчи на Възраждането. Това е обаче цяла огромна тема, на която ще се спрем друг път.

„Този, който търси Рая на Земята, трябва да посети Дубровник“,



възкликва Джордж Бърнард Шоу, когато през 1929 г. за първи път го посещава.

Наричат го често „Перлата на Адриатика“, напълно заслужено.

Днес Дубровник е смятан за един от най-красивите градове на планетата. Той е наистина уникално съсредоточие на култура, история, изкуство, средиземноморска ведрост, като това му придава един особен дух, който го прави различен от всеки друг град.

Не по-малко интересни са селцата и островите наоколо. Там също ще намерите автентичността и духа на старите времена, пише namanmatam.com.

Старият град на Дубровник е запазил своите средновековни улици и крепостни стени, които могат да събудят много асоциации в българската душа.

Нямат изброждане готически, ренесансови и барокови къщи, дворци, множеството църкви.

**Тези сгради без думи
разказват богатата история на Дубровник,
защото първите сведения за града
са още от дванадесети век.**

Прочутите му крепостни стени, отлично запазени, са строени и надградени в течение на векове. Изниквали са нови укрепления, кули и бастиони. От стената се откриват невероятни гледки към покривите на морето и града.

Крепостта на Дубровник е била декор за много известни филми. Хитовият сериал „Игра на тронове“ също бе сниман по павираните улици във вътрешността на крепостта. Местните гидове предлагат тематични оби-

колки на града, вдъхновени от сериала.

Разходете се непременно по прочутата централна улица в Дубровник – Страдун, ако попаднете там. Тя е възстановена след голямото земетресение през 1667 година. Дълга е около 300 метра и е павирана с блестящи камъни.

Целият град е заобиколен от крепостните стени. Те се простират на 2 километра, като са служили за защита от нападение. Може да посетите Францисканския манастир, в който днес има музей. България участва в годишната конференция на ЕААР в Дубровник. ■

Светослав ПИНТЕВ

В ГРАДА БЪЛГАРИЯ БЕШЕ ОБЯВЕНА ЗА ЧЛЕН НА ЕВРОПЕЙСКАТА ФЕДЕРАЦИЯ ПО ЖИВОТНОВЪДСТВО

Членството на България в Европейската федерация по животновъдство беше официално обявено в рамките на годишната конференция на организацията в Дубровник в края на август. Страната бе представена от съюза на Обединените български животновъди.

Ползите за българското животновъдство и за страната, които произтичат от членството, са много. Сред тях са: участие в научни сесии и работни срещи, участие в ръководството и научните групи на Европейската федерация по животновъдство.



Симеон Гаспаров: „ХЪРВАТИТЕ ПЪРВИ МЕ ПОТЪРСИХА В ЧИКАГО“

Преди 21 години, когато дойдох в Чикаго, първите, които ме потърсиха и попитаха имам ли нужда от нещо бяха хърватите. Аз нямах нищо. Даже бях взел пари назаем, за да дойда в Чикаго. Но и не исках помощ от никой. Хърватите отвъд океана бяха разбрали от католическата църква в София - „Свети Йосиф“, в която семейството на баща ми има много дълбоки корени, че едно момче от хърватската колония в България е дошъл в Чикаго. Намериха ме в квартирата ми, на която аз още не знаех адреса.

Първо ми се обади по телефона от хърватската колония в Торонто - д-р Стийепан Тонкин, който е от района, където дядо ми е роден.

Когато ми звънна, аз му казах, че нямам нужда от нищо и благодарих. Преди да се разделим, той ми предложи да се обадя за всеки случай на неговия приятел от Чикаго - Йосип Косорог, който бе един от лидерите на хърватската колония в Чикаго и ми даде телефона му. Аз исках да приключавам разговора. Направих се, че си записвам телефона и изобщо не се обадох.

Минаха няколко дни. Бях забравил вече, че съм разговарял с д-р Тонкин, когато звънна телефона в квартирата. Беше Йосип Косорог. След като си разменихме няколко изречения, той ми каза следните думи, които никога няма да забравя - „Майка ти и баща ти са далеко. Приятелите ти са далеко. Домът ти е далеко. Но ти не си сам тук в Чикаго! Тук имаш нас - хърватите. Ти не си сам и на нас можеш винаги да разчиташ! Кажи ми сега от какво имаш нужда?“

Вкамених се. Никой не ми бе говорил така. А Йосип Косорог продължаваше: - „Да ти търсим ли работа? Да ти търсим ли адвокат за пред имиграционните власти, за да те оставим в Америка? Да ти търсим ли квартира? Ако искаш пари, нямам много, но ще ти дам. Имам в мен 500 долара.“

Тук, аз не издържах и го прекъснах.

- Защо го правите това?, недоумявах аз. - Защо искате да ми помогнете? Та вие очите не сте ми виждали.

- Защото си наш! - отвърна ми на секундата Йосип Косорог.

- Но как?, продължих аз - Да, наистина, на мен баща ми е от хърватската колония, но той е роден в България, аз съм роден в България. Майка ми даже не е католик, като баща ми, а е православна.



Симеон Гаспаров е български журналист, поет писател. Кореспондент на телевизия БТВ в САЩ. Автор е на стихосбирката - „Театър на неабсурда“ и книгите - „Врати от небеса, или когато Джими Хендрикс беше българин“ и „Бизони край Дунава“. Негови публикации освен в почти всички български вестници и списания в България и българските общности в света, са излизали също във в. „Хърватско Слово“, Daily Herald, Northwest Herald и др. в САЩ.

- Няма значение, бе момче. - отвърна ми Йосип. - Наш си! Наш си! Наш си! - потрети той.

Аз тъкмо се бях оженил за момиче от Щатите. Жена ми слушаше внимателно разговорите, които проведох с хърватите. След като ѝ обясних, как ми се обадиха да ми предложат помощ, тя помълча малко, после каза:

- Какви хора само...

Единственото, което можах да ѝ отвърна бе:

- Наши!

По това време, във в. „Хърватско слово“ пък бяха публикували моя поезия. Веднага след разговора с Йосип Косорог, взех жена ми, взех най-скъпото шампанско в магазина, букет цветя и в. „Хърватско слово“ с моята поезия и отидохме у тях.

- Аз освен хърватин съм и българин и никога няма да забравя топлите и човешки думи, с които ме посрещнахте, скъпи г-н Косорог., казах му аз. Прегърнахме си и така започна моята имигрантска история в Чикаго.

Йосип вече е на небето и си мисля, че заедно с другия хърватин, който много ми е близък до сърцето и който много ми липсва - Йосиф - баща ми, са гледали мачовете на Хърватска на световното по футбол и заедно с всичките ми роднини там, много са се повеселили.

Искам да кажа и нещо, което научих през всичките тези години - българи и хървати са най-близките един до друг и винаги са си помагали през вековете. Нека никога това приятелство да не угасне. Бъдете живи и здрави и се обичайте, и уважавайте! ■

EUROVISION

SONG CONTEST

LISBON 2018

Евровизия 2018 е 63-тото ежегодно издание на едноименния песенен конкурс, който се проведе в Лисабон, Португалия. След оспорвана битка между 43 държави, сред които Хърватия и България, победител в конкурса е Израел с песента „Той“, изпята от Нета Барзилай.



Любезна бе да отговори на моите въпроси, след своята първа репетиция, и представителката на Хърватия – Франка Бателич.

– Здравей, Франка! Поздравления за твоята първа репетиция на голямата сцена! Как се чувстваш?

– Благодаря! Почувствах се страхотно, все едно си бях у дома и репетирах. Наистина съм щастлива, никога не съм очаквала, че всичко ще мине толкова добре.

– Видяхме сълзи в очите ти по време на изпълнението, от какво са породени?

– Беше много емоционално за мен. Евровизия винаги е била една от големите ми мечти, също така и на баща ми, който вече не е с нас. Така емоцията от самия факт, че стоя на сцената и спомените за него се сляха и всичко излезе. Понякога е по-добре човек да не задържа емоцията в себе си, а да я освободи, за да се почувства добре.

– Твоята репетиция бе една от най-аплодираните в пресцен-

търа и също така изпълнението ти бе едно от най-високо оценените в края на деня, как те кара да се чувстваш това?

– Настръхвам, щом го чуя! (смее се) Наистина съм без думи за цялата подкрепа, която получавам последните месеци. Няма какво да кажа, освен че никога не съм била по-щастлива!

– Песента ти носи заглавието „Луда“. Какво кара теб да „полу-дяваш“?

– Любова! Песента е за онази луда любов и всичките й стадии, когато всичко в началото е страхотно, но след това има и падения, но въпреки това нито един от двамата не се отказва. В реалността това, което ме кара да полудявам, е свободното време. Не харесвам да имам свободно време, не обичам скуката и затова винаги си намирам занимание. Предполагам, че просто съм хиперактивна. (смее се)

– Благодарим ти и успех! ■

Майкъл ХРИСТОВ

ПОБЕДАТА НА БОРНА ЧОРИЧ НАД ФЕДЕРАЕР СМАЯ ФЕНОВЕТЕ

Младият хърватски тенисист Борна Чорич сътвори през юни огромна изненада като победи на финала на тревния турнир в Хале 9-кратния носител на титлата и шампион от миналата година Роджър Федерер със 7-6(6) 3-6 6-2. Тази победа смая любителите на тениса, но те оцениха, че е напълно заслужена и предрекоха блестящо бъдеще на младежа.

Така 21-годишният ас записа своя първи успех срещу Федерер, сложи край на серията му от 20 последователни успеха на трева и го лиши от възможността за първи път в кариерата си да отиде на Уимбълдън след две спечелени отличия в сезона на зелени кортове.

Преди това Чорич нямаше две поредни победи на трева, а титлата е втора в кариерата му. ■



ХЪРВАТИЯ ПИСА ИСТОРИЯ, СПЕЧЕЛИ ФУТБОЛНАТА ВОЙНА НА ЧЕСТТА

КАКВИ БИТКИ САМО ВОДИХА МОМЧЕТАТА НА ЗЛАТКО ДАЛИЧ ПО ТЕРЕНИТЕ В РУСИЯ



„Играхме като равни с французите, дори бих казал, че ги надиграхме. Но няколко момента от мача предопределиха изхода му. Златната топка? Да, радвам се, защото това е голямо отличие, но предпочитам да бяхме станали световни шампиони“, коментира Лука Модрич.

Хърватия записа тази година златна страница във футболната си история, а и в историята на най-обичаната игра, достигайки до финала на Световното първенство по футбол, който се игра на стадион „Лужники“ в руската столица Москва на 15 юли.

Балканската страна загуби битката с Франция с 2:4. Ала спечели войната на честта. И в това не се съмнява никой.

Хърватските национали се чувстваха победители, победители се чувстваха и всички хървати, с пълно право.

Футболистите взеха сребро, но определено заслужаваха златото и това беше оценено от милиони фенове на футболната игра от всички точки на планетата.

ните тържества започнаха след последния съдийски сигнал на рефера на финалния мач Нестор Питана, а на другия ден футболистите бяха посрещнати като герои, като истински световни шампиони.

„Защото, въпреки че останаха

със сребърните медали, подвигът им е феноменален“, както коментира една българска телевизия.

Щастливата Хърватия изпадна в истинска еуфория още след мача с Англия и продължи да ликува дълго след онзи паметен финален



В столицата Загреб многохиляд-

мач на 15 юли. Определено имаше защо.

Направи го, защото знаеше, че всъщност е големият победител от Световното първенство в Русия.

А и за първи път балканска страна достига толкова високо в световния футбол. До момента най-доброто постижение на Хърватия на световни финали бе ½ финали.

Кой по-добре от българите, които още се просълзяват от спомена за лудите нощи през лятото на 1994 г., когато „лъвовете“ станаха четвърти в света, може да разбере хърватите и техните сълзи на щастие. Те добре помнят как ги подкрепяха тогава хърватите и им отвърнаха със същото.

Какви битки само водиха момчетата на Златко Далич.

Хърватия си осигури полуфинал на Световното първенство след епична битка и победа с дузпи над домакините от Русия - 6:5, които преди това бяха отстранили Испания.

После отборът сътвори нов подвиг, като достигна своя първи исторически финал на световно първенство, след като срази безмилостно Англия с 2:1. Това стана след продължения в 1/2-финална среща, която се игра на „Лужники“ в руската столица Москва.

Плеймейкърът и капитан на националния отбор на Хърватия Лука Модрич бе признат за най-добър играч на Световното първенство в Русия.

„Златната топка“ на световния шампионат беше връчена на вездесъщия играч след края на финалния мач. Той беше избран за Футболист на турнира заради цялостното си представяне и получи „Златната топка“ на шампионата. УЕФА пък, по-късно, го определи като най-добър играч на изминалия сезон в Европа. Кое то вероятно ще му отреди и другата „Златна топка“. ■

КОЛИНДА ГРАБАР-КИТАРОВИЧ СПЕЧЕЛИ ФЕНОВЕТЕ ПО ЦЕЛИЯ СВЯТ



Хърватският президент Колинда Грабар-Китарович спечели феновете по целия свят с футболните си емоции и изявата им по най-спонтанен начин на Световното първенство по футбол.

Тя влезе в съблекалнята, за да поздрави футболистите за успеха, когато отборът на Хърватия се класира за четвъртфиналите, след като победи Дания с 4:3 след дузпи (1:1 в редовното време и продълженията).

Грабар-Китарович, която изгледа на живо и други от мачовете на хърватите на Мондиала, се върна в Русия за елиминационния мач с домакините, писа gong. bg.

Президентът на Хърватия бе на трибуните в Сочи по време на четвъртфиналния сблъсък с Русия в компанията на президента на ФИФА Джани Инфантино и руския премиер Дмитрий Медведев. Тя бе с футболна фланелка и отпразнува буйно головете на националния тим, впечатлявайки останалиите гости във ВИП-ложата.

Президентът не успя да изгле-

да на живо полуфинала с Англия, тъй като тогава бе на среща на НАТО в Брюксел, но честити на всички чрез профила си във Фейсбук.

„Хора мои, велико е! Браво, ватрени, браво на всички фенове! Хърватия е на финааал!“, изпадна в еуфория Китарович.

„Следяхме мача по време на вечерята“, каза с усмивка тя по-късно.

Хърватия загуби финалния мач от Франция с 2:4, но на стадион „Лужники“ със сигурност имаше поне един човек, облечен в „шахматистка“ фланелка, която спечели.

И това е президентът на Хърватия Колинда Грабар-Китарович. Красивата дама определено спечели симпатите на всички неутрални с поведението си, а в Туитър бе засипана с похвали.

А това е и една поучителна история за всички политици по света, които при добронамерено държание могат да бъдат заобичани, както от свои, така и от чужди, писа gong. bg. ■

Kaštel Novi

